

Wojskowy Klub Sportowy „Polonia”

Jelenia Góra

Sekcja Strzelectwa Sportowego

Henryk Stępień

Jelenia Góra

2010

Wojskowy Klub Sportowy „Polonia” działający w oparciu o szybko rozwijającą się instytucję wojskową jaką w latach pięćdziesiątych była szkoła oficerska nie mogła istnieć bez sekcji strzeleckiej. Niestety w tym czasie pojęcie strzelectwa sportowego dalekie było od rzeczywistości. Wojsko strzelało z broni bojowej i to wchodziło w zakres wyszkolenia bojowego. Broni pneumatycznej i małokalibrowej było bardzo mało, gdyż pierwszą potrzebą była kwestia obronności, zaś potrzeby sportowe drugorzędne. Zawody sportowe w strzelectwie zamknięte były w ramach resortów mundurowych, wykorzystując broń służbową. Powstał Polski Związek Strzelectwa Sportowego najczęściej działał w miastach wojewódzkich, gdyż na poziomie powiatu nie było sekcji strzeleckich. Jelenia Góra nie była tu żadnym wyjątkiem.

Organizację sekcji strzeleckiej i popularyzację tej dyscypliny sportu powierzono Kierownikowi Cyklu Taktyki Karolowi Rucińskiemu. Były to zawody wewnętrzne oraz udział w mistrzostwach Wojsk Lotniczych. Tak na dobre to strzelectwo w klubie zaczęło wychodzić poza ramy koszar począwszy od roku 1967. Organizatorem i kierownikiem sekcji został Czesław Kozłowski. Związek sportowy otworzył II ligę strzelecką i organizował dla zespołów dolnośląskich spotkania najczęściej we Wrocławiu (w oparciu o obiekty wojskowe). WKS Polonia reprezentowali: broń krótka - Ryszard Korelus, Jan Scholtz, Zofia Lasecka (kobiet strzelających wtedy brakowało), Stanisław Liber; broń długa: Waław Król, Krzysztof Kowalski, Piotr Karnicki, później Zbigniew Hempel. Wśród juniorów najlepsi: Jan Pałubski i Zbigniew Kowalewski. Do grona działaczy włączył się także Ryszard Modrzejewski.

W pełni zaprezentowali się strzelcy sportowi na zawodach organizowanych w roku 1968 we Wrocławiu, na Mistrzostwach Szkolnictwa Wojskowego. Jan Pałubski – junior zdobył I i III miejsce w konkurencji KBKS 5 – 6, w czołówce broni długiej byli

Zbigniew Hempel i Krzysztof Kowalski. W Mistrzostwach Dolnego Śląska (rok 1969) Jan Pałubski również wygrał swoje koronne konkurencje (2xI miejsce). Sekcja prowadziła na szeroką skalę popularyzację odznak strzeleckich zarówno wśród żołnierzy służby zasadniczej, podchorążych i kadry zawodowej – zapraszała też młodzież szkół średnich.

W roku 1972 sekcja zorganizowała dwumecz między strzelcami jeleniogórskimi - radiotechnikami i wrocławską szkołą inżynierską. Do Spartakiady dęblińskiej – rok 1973 strzelców przygotowywali: kierownik sekcji Gerard Kochański, trenerzy Jan Scholtz, Jan Pałubski. Drużynowo nasz zespół uległ jedynie Łódzkiej Akademii Medycznej, a pokonał Wojskową Akademię Techniczną, która zwyciężyła w ogólnej punktacji spartakiadowej. Indywidualnie: Jan Nogiec – III miejsce w konkurencji PD – 5, Zbigniew Krawczyk V miejsce w konkurencji PD – 5 i Kazimierz Walkowiak – V miejsce w konkurencji KBKS – 5. Dwa lata później również na strzelnicach dęblińskiej szkoły orlał nie mieliśmy już tak celnego oka. Trenerzy Bogusław Duda i Jan Pałubski przygotowali sekcję na średnim poziomie – X miejsce. Strzelcy bez medalu – coś po latach tłustych następują lata chude. Jedynie Feliks Judkowiak zajął siódme miejsce w naszej koronnej konkurencji: KBKS – 5. Jednak w II lidze obok drużyn z Wrocławia, Legnicy, Oleśnicy też jesteśmy w górnej części tabeli. Sekcja szkoli również swoich sędziów i uprawnienia zdobywają: Jan Pałubski i Jan Scholtz.

Rok 1976 to kolejny eksperyment sportowy. Obowiązuje zasada: „Nie asy lecz masy”. W ocenie strzelań bierze się cały rocznik promowanych podchorążych z broni bojowej PW I KBKAK. To daje nam zespołowo V miejsce wśród uczelni. Następuje powrót do strzelectwa sportowego (rok 1977) i tym razem Wrocław nie jest dla nas szczęśliwym miastem – przyczepiło się X miejsce drużynowe. Bogdan Niemczyk stanął na pudle – II miejsce w konkurencji PD – 5, natomiast Wiesław

Wojciechowski był 10. Ale w punktacji ogólnej Spartakiady, która obejmowała dziesięć konkurencji sportowych plasujemy się tuż za podium – IV miejsce. W następnych mistrzostwach nasi strzelcy zapomnieli o przyrządach celowniczych (strzelali kulą w płot) i o wynikach lepiej nie mówić (1978 r). Rok 1980 jest podobny do poprzednich – wypadliśmy z dziesiątki – drużynowo XI miejsce. Jedynie kdt Leszek Grzybowski w pistolecie pneumatycznym zajął II miejsce.

W roku 1981 strzelcy nie wyszli z przysłowiowego dołka – zajęli XIII miejsce w konkurencjach pneumatycznych i IX miejsce w kulowych. Dopiero rok 1984 przyniósł rewelacje. Podaje „Żołnierz Wolności”: „Ostatecznie, niespodziewanie, ale w pełni zasłużenie zwyciężyli reprezentanci Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej z Jeleniej Góry. Byli oni bardzo dobrze przygotowani do zawodów, w czym spora zasługa trenera i zawodnika w jednej osobie por. Jerzego Filipowskiego”. Kiedy zbieramy dobrą „pakę” strzelców, następuje kolejny pomysł aby zmodyfikować strzelectwo. Już nie broń sportowa lecz służbowa i znowu strzelają masy, a nie asy (kadra zawodowa i słuchacze). W tej konkurencji (rok 1988) zajmujemy X i XII miejsce, ale w ogólnej klasyfikacji Spartakiady jesteśmy wicemistrzami. W roku 1988 obowiązki kierownika sekcji strzeleckiej powierzono Kazimierzowi Stąporowi, któremu w procesie szkolenia pomagali: Daniel Lewoń, Wiesław Paleń, Wiesław Świech. W sekcji szkolono zawodników w sześciu konkurencjach: pistolet wojskowy (PW – 20), pistolet dowolny (PD – 60), karabinek sportowy 3 postawy, karabinek pneumatyczny (Kpn – 60), pistolet pneumatyczny (ppn – 60). Głównym zadaniem sekcji było przygotowanie podchorążych kadetów do mistrzostw uczelni wojskowych oraz turniejów organizowanych przez instytucje wojskowe np. przez Wojskową Akademię Medyczną w Łodzi.

Pierwszy start strzelców w roku 1988 wypadł „blado” – 11 miejsce. Natomiast w roku następnym na mistrzostwach uczelni wojskowych organizowanych w Poznaniu zespołowo jeleniogórzanie uplasowali się na 4 miejscu, wśród 13 ekip. Indywidualnie podchor. Jerzy Chabora w konkurencji PW – 20 zdobył złoty medal. W tym samym roku strzelcy UWKS „Polonia” na turnieju w Łodzi drużynowo zajęli III miejsce, indywidualnie w konkurencji karabinka pneumatycznego pchor Mariusz Kazimierczak zdobył brąz. Sukces strzelców w Łodzi spowodował że Dowództwo Szkoły dostrzegło strzelców udzielając im pomocy w rozbudowie strzelnicy pneumatycznej, nawiązując współpracę z sekcją strzelecką WKS Śląsk Wrocław. Dużo czasu poświęcał gospodarz sekcji Henryk Ciechanowski troszcząc się o sprawność broni strzeleckiej. W XIV Turnieju Strzeleckim „Żołnierza Wolności” w Łodzi reprezentanci drużynowo zajęli I miejsce. Prasa napisała: „Niespodzianką In – plus było zwycięstwo w klasyfikacji łącznej „radiotechników”. Reprezentacja WOSR nieoczekiwanie pokonała wszystkich konkurentów, przy czym warto zaznaczyć iż żaden zawodnik WOSR w rywalizacji podchorążych nie stanął na pudle. W Spartakiadzie Uczelni Wojskowych, którą organizowali „Kwaternistrzowie” z Poznania (1991 r) indywidualnie strzelcy z Jeleniej Góry wywalczyli: Kbks 60 – złoty medal - pchor Krzysztof Szalecki, srebrny - pchor Zbigniew Kossek; Pw 20 – kdt Sławomir Marcinkowski.

Łódzki turniej strzelecki pod patronatem „Żołnierza Wolności” (1991 r) połączony był razem z mistrzostwami uczelni wojskowych. W klasyfikacji generalnej mistrzostw w strzelaniu pneumatycznym WOSR zajęła II miejsce. Indywidualnie medale zdobyli: złoty – podchor. Janusz Cieślak, srebrny – kdt Mariusz Domański. Podobne rezultaty uzyskano na mistrzostwach uczelni we Wrocławiu (1993 r), również wicemistrzostwo zespołowo i dwa medale indywidualne. Podsumowując lata

1989 – 93 dla sportu strzeleckiego były okresem największych sukcesów w historii Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej. Lata 1985 – 88 były okresem pierwszych zmian w finansowaniu sportu w Wojsku Polskim, a dotyczyło to wojskowych klubów sportowych. Generalna zasada: cięcia, oszczędność i samowystarczalność. A rok 1991 pociągnął za sobą konieczność reorganizacji. Zarząd klubu został zmuszony do zmian, w tym do redukcji etatów. Z 26 osób zatrudnionych na etatach zaistniała konieczność przejścia na system umów – zleceń, redukując zatrudnienie do siedemnastu osób w 1992 roku i siedmiu w 1994 r. Wraz ze zmianami etatowymi szło zawężenie działalności klubu, również zmieniali się „sternicy”. Kolejno funkcję prezesa klubu pełnili: Andrzej Gorzałczyński, następnie Zbigniew Kowalski, Janusz Górecki by po kilku, miesiącach przekazać ją Zbigniewowi Kowalskiemu. Jedynie wiceprezes urzędujący Arkadiusz Rzepka od wielu lat pozostawał na swym stanowisku, ciągnąc ten wózek. W klubie pozostały cztery sekcje wojskowe i trzy cywilno – wojskowe i tu mieściła się sekcja strzelecka. Sekcje te dokonywały naboru młodzieży ze środowiska cywilnego, głównie ze szkół jeleniogórskich i były finansowane przez określone wydziały Urzędu Miasta. Ważnym czynnikiem była też indywidualna odpłatność czyli składki członkowskie.

Po tych reorganizacjach strzelcy pokazali się na cywilnych strzelnicach dopiero w 1993 roku, kiedy to Kinga Kułakowska wywalczyła trzecie miejsce na Mistrzostwach Makroregionu Dolnośląskiego i X na Mistrzostwach Polski w kategorii juniorek. Rok 1994 to dwa kolejne nazwiska, na razie poziom regionalny: Adam Sidor - zwycięzca trzech turniejów wojewódzkich i Sylwia Bogacka – karabinek pneumatyczny. Pracę szkoleniową prowadzą Kazimierz Stąpór i Henryk Ciechanowski (rok 1996). Zawodniczka Sylwia Bogacka zdobywa VIII miejsce na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży w Bydgoszczy, sukcesy

odnoszą również Katarzyna Kardasiak, Joanna Sokołowska, Witold Matyszczak. W następnym roku Sylwia Bogacka zostaje powołana do kadry narodowej. Wcześniej zdobywa pierwsze miejsce w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego, trzecie miejsce w finale Pucharu Polski (Zielona Góra) w konkurencji Kpn – 40 z wynikiem 389 pkt. i piąte na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży. Troje zawodników zostaje powołanych do Kadry Makroregionu Dolnośląskiego. W roku 1998 bezapelacyjnie liderką klubu zostaje Sylwia Bogacka – drużynowa, brązowa medalista Mistrzostw Europy w Talinie, uczestniczka Mistrzostw Świata w Barcelonie – XII miejsce i Mistrzostw Europy w Kopenhadze – VI miejsce. Zostaje objęta programem kadra olimpijska Sydney 2000. Obok Sylwii w sekcji wyróżniają się: Przemysław Czaiński i Łukasz Michniewicz. Ten rok był dla strzelców bardzo udany, gdyż zawodnicy łącznie zdobyli: 19 miejsc pierwszych, 8 miejsc drugich, 4 miejsca czwarte.

W następnym roku S. Bogacka „króluje” w Kpn – 40 - I miejsce w Pucharze Polski, I miejsce w Mistrzostwach Polski Juniorów, X miejsce w Mistrzostwach Europy. Pozostali strzelcy: Joanna Sokołowska, Katarzyna Kardasiak, Witold Matyszczak również uzyskują dobre wyniki w Makroregionie. Następuje „zmiana kierownicza” – prezesem zostaje nowy działacz Tadeusz Kaźmierowicz, „wice urzędującym” pozostaje Arkadiusz Rzepka. Następuje dalsza redukcja – pozostają dwie sekcje sportowe, zatrudnionych trzech szkoleniowców. Sekcja strzelecka szkoli 56 zawodników, sekcja judo 20 zawodników. Decyzją Ministra Obrony Narodowej rozwiązano Centrum Szkolenia Radioelektronicznego, które było ostatnim wojskowym ogniwem „wygaszanej” Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej. Na walnym zebraniu sprawozdawczym dn. 21.03.2001 zaproponowano zmianę nazwy klubu na Karkonoski Klub Sportowy Polonia i dokonano zmiany statutu oraz rejestracji nowej jednostki sportowej KKS Polonia.

Następuje kolejne „wygaszanie” działalności klubu wojskowego do czasu zatwierdzenia nowej władzy – 28.01.2002 r. Jednak zmiany organizacyjne nie przerywają szkolenia i startów strzelców. Zawodniczka Joanna Sokołowska również zostaje powołana do kadry narodowej Polski. Pokazują się młodzi zawodnicy trenujący strzelanie: Magdalena Michalak, Łukasz Paszkowski, którzy na Makroregionalnych Mistrzostwach Młodzików zdobywają tytuły tym razem dla KKS Polonia.

W 2003 rezygnuje z funkcji prezesa klubu Tadeusz Kaźmierowicz – do czasu zakończenia kadencji jego obowiązki będzie pełnił wiceprezes urzędujący Arkadiusz Rzepka. Zarząd klubu wyraża zgodę na przejście Sylwii Bogackiej do ZPKS „Gwardia” Zielona Góra. Klub stara się o przejęcie strzelnic po rozwiązanej jednostce wojskowej i w dalszym ciągu organizuje szkolenie w dwóch sekcjach. Kolejne zebranie na koniec roku powierza funkcję prezesa Henrykowi Ciechanowskiemu. Lata 2004-07 to działalność strzelców i judoków, które to sekcje szkolą 54 zawodników. Wymienić można tu wyróżniających się: Joanna Sokołowska, Anna Czerniawska, Łukasz Paszkowski, Małgorzata Czyż, Anna Chodkowska, Szymon Stelmach. Sekcja strzelecka wyremontowała dwie strzelnice – kulową i pneumatyczną. W roku 2008 sekcja judo odeszła z klubu i rozpoczęła samodzielny byt jako Uczniowski Klub Sportowy. UWKS Polonia rozpoczynała w roku 1981 swą działalność w 11 sekcjach sportowych, a obecna jego kontynuatorka KKS pozostaje z jedną sekcją.

Sekcja strzelecka WKS Polonia Jelenia Góra

Napisano w oparciu:

Rok 1957 – 1972 informacje dostarczyli Wacław Król, Jan Pałubski

Rok 1972 – 1985 kronika sportowa – Henryk Stępień

Rok 1988 – 1993 – informacje dostarczył Kazimierz Stapor

Rok 1993 – 2008 – informacje dostarczyli Henryk Ciechanowski i
Arkadiusz Rzepka